

были съвсѣмъ разбити отъ Арминия, и Варъ отъ ядъ ся проболъ съ мечя си. Заробени-ти Римляне были принесени жертвъ на германскы-ты богове или гы заробили. (Въ 9-тѣ годинѣ слѣдѣ Христа). Казвать, Августъ, кога чюль за това нѣщо ударилъ главж-тѣ си о стѣнж-тѣ, и нѣколко пѫти извикаль: «Варе, Варе! върни ми войска-та». Отъ тогава римско-то владычество въ западнѣ Германиѣ было вдигнжто, и Рейнъ станжъ прѣдѣлъ на дѣржавж-тѣ.

Августъ не былъ честитъ отъ-камъ домашний си животъ. Втора-та му жена лоша, лукава Ливия съ отравеніе и съ другы погубвания махнжла внуци-ты Августовы, за да отвори пѫть камъ прѣстола на сына си Тиберия, отъ първо-то и вѣнчило. Наистинѣ, съ нейно залѣганіе Августъ отрядилъ за прѣемникъ приведеный си сынъ Тиберия, и подѣръ това умрѣлъ (въ 14 годинѣ слѣдѣ Христа).

Въ тридесятж-тѣ годинѣ въ царуваніе-то Августово въ Витлеемъ, единъ малъкъ градецъ въ Иудеї въ далечнѣ римскѣ областъ, ся родилъ Христосъ Спаситель. Негово-то проповѣданіе, мжки и смерть были кога царувалъ слѣдній императоръ Тиберий.

Царскій родъна Аврсгута. Тибей (14—37 год.) былъ уменъ и пыгравъ царь. Той неуморливо надзиралъ чиновници-ты да испѣлняватъ законы-ты и да не притѣсняватъ народа. Въ Римскы-ты области на него врѣмѧ имало миръ и правж сѫдбж. Тибериевый браточнѣдъ, Германъ, съ надвиваніе-то на Германци-ты, си отмѣстилъ за Вара. Нѣ въ сѫдій Римъ още была силна партия-та на голѣмци-ты и болѣры-ты, които искали да заповѣдатъ като напрѣди, и, като показвали голѣмж покорность прѣдъ императора, тайно работили срѣщо него. А Тибериий былъ много съглядачъ и обычай да отврѣща. Казвать, той подозрѣлъ и благородный Германника, та го довѣршилъ: народъ-тѣ много обычай Германника, та уйка му го мыслилъ, че е опасенъ за него, та заповѣдалъ да го отровять. Слѣдъ това